

MINISTARSTVO POLJOPRIVREDE, ŠUMARSTVA I VODNOGA GOSPODARSTVA

3368

Na temelju članka 17. stavka 3. Zakona o veterinarstvu (»Narodne novine«, broj 41/07), ministar poljoprivrede, šumarstva i vodnoga gospodarstva donosi

PRAVILNIK

O KONTROLI ODREĐENIH BOLESTI ŽIVOTINJA I POSEBNIM MJERAMA KOJE SE ODOSE NA VEZIKULARNU ENTEROVIRUSNU BOLEST SVINJA

Članak 1.

Ovaj Pravilnik određuje opće mjere kontrole koje se primjenjuju u slučaju izbijanja jedne od bolesti navedenih u Dodatku I. ovoga Pravilnika.

Članak 2.

Za potrebe ovoga Pravilnika primjenjuju se sljedeći pojmovi:

1. *gospodarstvo*: svaki objekt (poljoprivredni ili druge vrste) u kojem se drže ili uzgajaju životinje;
2. *životinja*: domaća životinja koja pripada vrstama podložnim izravnom utjecaju odnosno bolesti ili bilo koja divlja životinja koja pripada kralježnjacima za koju postoji vjerojatnost da će sudjelovati u epidemiologiji te bolesti, djelujući kao prijenosnik ili kao rezervoar zaraze;
3. *vektor*: svaka divlja životinja iz vrste kralježnjaka ili beskralježnjaka koja na mehanički ili biološki način može prenositi i širiti uzročnika odnosno bolesti;
4. *vlasnik ili posjednik*: svaka fizička ili pravna osoba koja je vlasnik životinja ili koja je zadužena za držanje navedenih životinja sa ili bez financijskog interesa;
5. *vrijeme inkubacije*: vremensko razdoblje koje će vjerojatno proteći između izloženosti uzročniku bolesti i pojave kliničkih simptoma. Vrijeme trajanja inkubacije je vrijeme navedeno u Dodatku I. ovoga Pravilnika za predmetnu bolest;
6. *potvrda bolesti*: potvrda nadležnog tijela o prisutstvu bilo koje od bolesti navedenih u Dodatku I. ovoga Pravilnika na temelju laboratorijskih rezultata; međutim, u slučaju epidemije, nadležno tijelo može također potvrditi prisutnost bolesti na temelju kliničkih i/ili epidemioloških rezultata;
7. *Uprava za veterinarstvo Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodnoga gospodarstva*: nadležno tijelo za provođenje Pravilnika (u daljnjem tekstu: Uprava);
8. *službeni veterinar*: veterinar imenovan od nadležnog tijela u skladu s odredbama Zakona o veterinarstvu.

Članak 3.

U slučaju sumnje na pojavu bilo koje bolesti navedene Dodatku I. ovoga Pravilnika obvezno je izvijestiti Upravu u skladu s odredbama Pravilnika o načinu i postupku prijave sumnje na zaraznu bolest životinja, prijavi i odjavi zarazne bolesti životinja te obliku i sadržaju propisanih obrazaca (»Narodne novine«, broj 179/04).

Članak 4.

- 1) Kada se sumnja da su životinje na gospodarstvu zaražene ili kontaminirane jednom od bolesti navedenih u Dodatku I. ovoga Pravilnika., službeni veterinar mora odmah poduzeti službeno istraživanje da bi se potvrdila ili isključila prisutnost odnosne bolesti, a posebno mora uzeti ili zatražiti da se uzmu uzorci potrebni za laboratorijsko pretraživanje. U tu se svrhu predmetne životinje mogu prevoziti do laboratorija pod nadzorom službenog veterinara koji će poduzeti odgovarajuće mjere za sprečavanje širenja bolesti.
- 2) Odmah po primitku obavijesti o sumnji na pojavu bolesti, službeni veterinar stavlja gospodarstvo pod službeni nadzor i naređuje:
 - (a) popis svih kategorija životinja prijemljivih vrsta, te da se za svaku od ovih kategorija evidentira broj životinja koje su uginule, zaražene ili bi mogle biti zaražene ili kontaminirane; ovaj se popis mora voditi ažurno, kako bi obuhvatio životinje rođene ili uginule tijekom razdoblja sumnje; podaci u popisu moraju biti ažurni te se na zahtjev moraju predočiti i mogu provjeriti pri svakom posjetu gospodarstvu;
 - (b) da se sve životinje prijemljivih vrsta na gospodarstvu drže u svojim boravišnim prostorijama ili da se zatvore na nekom drugom mjestu gdje mogu biti izolirane, uzevši u obzir, ukoliko je odgovarajući, moguću ulogu vektora;
 - (c) da niti jedna životinja prijemljivih vrsta ne ulazi na gospodarstvo niti ne napušta gospodarstvo;
 - (d) da sva premještanja:
 - osoba, životinja drugih vrsta koje nisu prijemljive na tu bolest i vozila u i iz gospodarstva,
 - mesa ili trupla životinja, ili hrane za životinje, opreme, otpada, izmeta, stelje, stajskog gnoja, ili bilo čega što bi moglo prenijeti dotičnu bolest,odobri Uprava, koja određuje uvjete za sprečavanje bilo kakvog rizika od širenja bolesti; da se odgovarajuća sredstva dezinfekcije postave na ulazima i izlazima zgrada ili prostora u kojima su smještene životinje prijemljivih vrsta, kao i na ulazima i izlazima samog gospodarstva;
 - (e) da se provede epidemiološko istraživanje u skladu s člankom 8. ovoga Pravilnika.
- 3) Dok ne stupe na snagu službene mjere propisane u stavku 2. ovoga članka, vlasnik ili posjednik bilo koje životinje kod koje postoji sumnja na bolest mora poduzeti sve odgovarajuće mjere kako bi osigurao provođenje mjera iz stavka 2. ovoga članka, osim mjera iz točke (e) istoga stavka.
- 4) Uprava može primijeniti bilo koje mjere iz stavka 2. ovoga članka na druga gospodarstva, ukoliko njihov položaj, njihova konfiguracija ili kontakti s gospodarstvom za koje postoji sumnja na bolest daju razloga za sumnju na moguću kontaminaciju.
- 5) Mjere navedene u stavcima 1. i 2. ovoga članka ostaju na snazi dok službeni veterinar ne isključi sumnju na postojanje bolesti.

Članak 5.

- 1) Kada se službeno potvrdi da je na gospodarstvu prisutna jedna od bolesti navedenih u Dodatku I. ovoga Pravilnika, osim mjera propisanih u članku 4. stavku 2. ovoga Pravilnika Uprava naređuje provođenje sljedećih mjera:
 - (a) sve životinje prijemljivih vrsta na gospodarstvu usmrćuju se na licu mjesta bez odgode. Životinje koje su uginule ili su usmrćene spaljuju se ili pokapaju na licu mjesta, ako je to

moguće, ili se neškodljivo uništavaju u skladu s odredbama Pravilnika o načinu postupanja s nusproizvodima životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi (»Narodne novine«, broj 56/06). Ovi postupci provode se na način da se rizik od širenja uzročnika bolesti svede na najmanju moguću mjeru;

(b) bilo koja tvar ili otpad, kao što su hrana za životinje, stelja, stajski gnoj ili gnojevka, koji su podložni kontaminaciji, moraju se uništiti ili obraditi na odgovarajući način. Ovakva obrada, provedena u skladu s uputama službenog veterinarara, mora osigurati uništavanje svakog uzročnika bolesti ili vektora uzročnika bolesti;

(c) nakon provođenja postupaka navedenih u točkama (a) i (b) ovoga stavka, objekti koji su se koristili za smještaj životinja prijemljivih vrsta, okoliš, vozila korištena za prijevoz i sva oprema koja bi mogla biti kontaminirana moraju se očistiti i dezinficirati u skladu s člankom 16. ovoga Pravilnika;

(d) provođenje epidemiološkog istraživanja u skladu s člankom 8. ovoga Pravilnika.

2) Uprava može proširiti mjere propisane stavkom 1. ovoga članka na druga susjedna gospodarstva, ukoliko njihov položaj, konfiguracija ili kontakti s gospodarstvom na kojem je potvrđeno prisutstvo bolesti daju razloga za sumnju na moguću kontaminaciju.

3) Ponovno naseljavanje životinja na gospodarstvu odobrava službeni veterinar nakon što potvrdi da su postupci čišćenja i dezinfekcije provedeni u skladu s člankom 16. ovoga Pravilnika.

Članak 6.

1) Kada su zaražene ili se sumnja da su zaražene životinje koje žive slobodno u prirodi, Uprava mora narediti poduzimanje odgovarajućih mjera.

2) O poduzetim mjerama iz stavka 1. ovoga članka Uprava obavještava Europsku komisiju.

Članak 7.

U slučaju kada se na gospodarstvu nalaze dvije ili više odvojenih proizvodnih jedinica, Uprava može odobriti odstupanje od zahtjeva iz članka 5. stavka 1. točke (a) ovoga Pravilnika u odnosu na zdrave proizvodne jedinice gospodarstva koje je zaraženo, uz uvjet da je službeni veterinar potvrdio da su struktura i veličina tih jedinica kao i postupci koji se u njima provode takvi da su potpuno odvojeni u odnosu na smještaj, držanje, osoblje, opremu i hranidbu, kako bi se spriječilo širenje uzročnika bolesti s jedne jedinice na drugu.

Članak 8.

1) Epidemiološko istraživanje obuhvaća sljedeće:

(a) vremensko razdoblje tijekom kojeg je bolest mogla postojati na gospodarstvu prije nego što je o njoj izviješteno ili prije nego što se na nju posumnjalo;

(b) mogući izvor bolesti na gospodarstvu i utvrđivanje drugih gospodarstava na kojima se nalaze životinje prijemljivih vrsta koje su možda zaražene ili kontaminirane;

(c) kretanje osoba, životinja, lešina, vozila, opreme ili bilo kojih drugih tvari koje mogu prenositi uzročnika bolesti iz predmetnih gospodarstava ili na njih;

(d) prisutnost i distribuciju vektora bolesti, ukoliko je odgovarajuće.

2) Mora se osnovati krizni stožer, kako bi se osigurala potpuna koordinacija svih mjera potrebnih za osiguravanje iskorjenjivanja bolesti što je brže moguće te u svrhu provođenja epidemiološkog istraživanja.

Članak 9.

- 1) Kada službeni veterinar utvrdi, ili zaključi na temelju potvrđenih podataka, da je bolest mogla biti unesena iz drugih gospodarstava na gospodarstvo iz članka 4. ovoga Pravilnika ili iz njega na druga gospodarstva kao rezultat kretanja osoba, životinja ili vozila, ili na bilo koji drugi način, ta druga gospodarstva moraju se staviti pod službeni nadzor i istraživanje u skladu s člankom 4. ovoga Pravilnika sve dok se službeno ne isključi sumnja na postojanje bolesti na tom gospodarstvu.
- 2) Kada službeni veterinar utvrdi, ili zaključi na temelju potvrđenih podataka, da je bolest mogla biti unesena iz drugih gospodarstava na gospodarstvo iz članka 5. ovoga Pravilnika ili iz njega na druga gospodarstva kao rezultat kretanja osoba, životinja ili vozila, ili na bilo koji drugi način, ta druga gospodarstva moraju se staviti pod službeni nadzor i istraživanje u skladu s člankom 4. ovoga Pravilnika sve dok se službeno ne isključi sumnja na postojanje bolesti na tom gospodarstvu.
- 3) Kada se na gospodarstvo primjenjuje odredba stavka 2. ovoga članka, službeni veterinar primjenjuje na gospodarstvo odredbe iz članka 4. ovoga Pravilnika najmanje toliko dugo koliko traje maksimalno vrijeme inkubacije za svaku pojedinu bolest, računajući od trenutka kada je došlo do zaraze, kako je utvrđeno epidemiološkim istraživanjem provedenim u skladu s člankom 8. ovoga Pravilnika.
- 4) Ako smatra da uvjeti to dopuštaju i ukoliko gospodarstvo zadovoljava uvjete propisane u članku 7. ovoga Pravilnika, službeni veterinar može ograničiti mjere iz stavka 1. i 2. ovoga članka samo na dio gospodarstva i na životinje koje se na njemu nalaze, ili samo na životinje prijemljivih vrsta.

Članak 10.

- 1) Kada se dijagnoza jedne od predmetnih bolesti službeno potvrdi, Uprava određuje zaraženo područje u krugu gospodarstva s najmanjim radijusom od 3 kilometra, a koje se nalazi u ugroženom području u krugu s najmanjim radijusom od 10 kilometara od zaraženog gospodarstva. Pri određivanju ovih područja mora se uzeti u obzir geografske, administrativne, ekološke i epidemiološke čimbenike koji su povezani s predmetnom bolešću, kao i kapacitete za monitoring.
- 2) Kada zaraženo i ugroženo područje obuhvaćaju i područje druge države, Uprava surađuje pri određivanju područja s nadležnim tijelima odnosnih država.
- 3) Uprava može odlučiti o promjenama granica zaraženog i ugroženog područja ili trajanju mjera ograničenja, uzevši u obzir:
 - geografske okolnosti i ekološke čimbenike,
 - meteorološke uvjete,
 - prisutnost, distribuciju i vrstu vektora,
 - rezultate epidemioloških studija provedenih u skladu s člankom 8. ovoga Pravilnika,
 - rezultate laboratorijskih testova;
 - mjere kontrole koje su primijenjene.
- 4) O postupku iz stavka 3. ovoga članka Uprava mora izvijestiti Europsku komisiju.

Članak 11.

- 1) Na ugroženom području primjenjuju se sljedeće mjere:
 - (a) popis svih gospodarstva na kojima se drže životinje prijemljivih vrsta unutar zaraženog područja;
 - (b) periodično posjećivanje gospodarstva na kojima se drže životinje prijemljivih vrsta, te klinički pregledi tih životinja uključujući, ako je potrebno, uzimanje uzoraka za laboratorijsku pretragu; mora se voditi evidencija tih posjeta i nalaza, a učestalost posjeta mora biti

razmjerna ozbiljnosti epidemije na gospodarstvima s najvećim rizikom;

(c) zabranjeno je kretanje i prijevoz životinja prijemljivih vrsta po javnim ili privatnim putovima, osim dostavnih putova na gospodarstvu; nadležni veterinarski inspektor može, međutim, odobriti odstupanje od ove zabrane za provoz životinja cestom ili željeznicom bez iskrcavanja ili zaustavljanja;

(d) životinje prijemljivih vrsta moraju se zadržati na gospodarstvu na kojem se drže, osim u slučaju prijevoza pod službenim nadzorom izravno u klaonicu smještenu u tom području u svrhu prisilnog klanja ili, ako u tom području nema klaonice pod veterinarskim nadzorom, do klaonice u ugroženom području koju odredi nadležni veterinarski inspektor. Nadležni veterinarski inspektor može odobriti ovaj prijevoz tek nakon što službeni veterinar pregleda sve životinje prijemljivih vrsta na gospodarstvu i potvrdi da se niti za jednu životinju ne sumnja da je zaražena. Nadležni veterinarski inspektor i službeni veterinar odgovoran za klaonicu moraju se obavijestiti o namjeri slanja životinja u istu.

2) Mjere koje se primjenjuju u zaraženom području ostaju na snazi barem toliko dugo koliko traje maksimalno razdoblje inkubacije predmetne bolesti, nakon što su životinje sa zaraženog gospodarstva uništene u skladu s člankom 5. ovoga Pravilnika i nakon što je obavljena dezinfekcija u skladu s člankom 16. ovoga Pravilnika. Kada se bolest prenosi vektorom insektom, Uprava može odrediti vrijeme trajanja mjera i uvjete za moguće uvođenje sentinel životinja. O poduzetim mjerama Uprava odmah obavještava Europsku komisiju.

Nakon isteka navedenog razdoblja pravila koja se primjenjuju na ugroženo područje primjenjivat će se također na zaraženo područje.

Članak 12.

1) Na ugroženom području primjenjuju se sljedeće mjere:

(a) popis svih gospodarstva na kojima se drže životinje prijemljivih vrsta unutar zaraženog područja;

(b) kretanje životinja prijemljivih vrsta po javnim cestama je zabranjeno, osim u slučaju premještanja na pašnjake ili u objekte u kojima žive; nadležni veterinarski inspektor može odobriti odstupanje od ove zabrane za provoz životinja cestom ili željeznicom bez iskrcavanja ili zaustavljanja;

(c) prijevoz životinja prijemljivih vrsta unutar ugroženog područja mora odobriti nadležni veterinarski inspektor;

(d) životinje prijemljivih vrsta moraju ostati unutar ugroženog područja toliko dugo koliko traje maksimalno razdoblje inkubacije nakon posljednjeg slučaja bolesti. Nakon toga, životinje se mogu premjestiti s tog područja, kako bi se pod službenim nadzorom prevezle izravno u klaonicu koju odredi nadležni veterinarski inspektor u svrhu prisilnog klanja. Nadležni veterinarski inspektor može odobriti ovaj prijevoz tek nakon što službeni veterinar pregleda sve životinje prijemljivih vrsta na gospodarstvu i potvrdi da se niti za jednu životinju ne sumnja da je zaražena. Nadležni veterinarski inspektor i službeni veterinar odgovoran za klaonicu moraju se obavijestiti o namjeri slanja životinja u istu.

2) Mjere koje se primjenjuju na ugroženom području ostaju na snazi kroz razdoblje koje je barem jednako maksimalnom razdoblju inkubacije nakon što su životinje uništene s gospodarstva u skladu s člankom 5. ovoga Pravilnika i nakon što su provedeni postupci čišćenja i dezinfekcije u skladu s člankom 16. ovoga Pravilnika. Kada se bolest prenosi vektorom insektom, Uprava može odrediti vrijeme trajanja mjera i uvjete za moguće uvođenje sentinel životinja. O poduzetim mjerama Uprava odmah obavještava Europsku komisiju.

Članak 13.

1) Ako zabrane propisane člankom 11. stavkom 1. točkom (d) i člankom 12. stavkom 1. točkom (d) ovoga Pravilnika traju više od 30 dana radi pojave novih slučajeva bolesti, a kao rezultat toga nastanu problemi s držanjem životinja, nadležni veterinarski inspektor može na obrazloženi zahtjev vlasnika odobriti premještanje životinja s gospodarstva unutar zaraženog ili ugroženog područja, uz uvjet da:

- (a) je službeni veterinar provjerio činjenice;
- (b) je obavljena inspekcija svih životinja na gospodarstvu;
- (c) su životinje koje će biti premještene podvrgnute kliničkom pregledu s negativnim rezultatom;
- (d) je svaka životinja označena na propisani način;
- (e) se određeno gospodarstvo nalazi ili unutar zaraženog ili ugroženog područja.

2) Moraju se poduzeti sve mjere predostrožnosti, posebno čišćenje i dezinfekcija kamiona nakon prijevoza, kako bi se izbjegao rizik širenja uzročnika bolesti tijekom takvog prijevoza.

Članak 14.

1) Nadležni veterinarski inspektor poduzima sve potrebne mjere da osobe nastanjene u zaraženom i ugroženom području budu informirane o ograničenjima na snazi i poduzima sve potrebne aktivnosti za odgovarajuću primjenu tih mjera.

2) U slučaju izvanredno opasnog stanja bolesti na određenom području sve dodatne mjere usvajaju se u skladu s posebnim postupkom Europske komisije.

Članak 15.

Iznimno od općih odredbi propisanih ovim Pravilnikom, posebne odredbe koje se odnose na mjere kontrole i iskorjenjivanja za sljedeće bolesti:

- za vezikularnu enterovirusnu bolest svinja navedene su u Dodatku II. ovoga Pravilnika,
- za svaku od ostalih bolesti navedenih u Dodatku I. ovoga Pravilnika, određuju se posebnim propisom.

Članak 16.

1) Uprava mora osigurati:

(a) da su dezinficijensi i insekticidi koji se upotrebljavaju, a kada je to potrebno i njihove koncentracije, službeno odobreni u skladu s propisanim postupkom;

(b) da se čišćenje, dezinfekcija i dezinsekcija obavljaju pod službenim nadzorom:

- u skladu s uputama koje daje službeni veterinar,

i

- tako da se ukloni svaki rizik od širenja ili preživljavanja uzročnika bolesti;

(c) da po završetku postupaka iz točke (b) ovoga stavka službeni veterinar provjeri pravilnost provođenja navedenih mjera i je li proteklo odgovarajuće razdoblje, ne kraće od 21 dan, kako bi se osiguralo da se predmetna bolest u potpunosti otkloni prije nego što se na gospodarstvo ponovno uvedu životinje prijemljivih vrsta.

2) Postupci za čišćenje i dezinfekciju zaraženog gospodarstva su:

- za vezikularnu enterovirusnu bolest svinja navedeni u Dodatku II. ovoga Pravilnika,
- određeni prema prirodi bolesti navedenoj u Dodatku I. ovoga Pravilnika, u skladu s postupcima navedenim u članku 15. alineji drugoj ovoga Pravilnika.

Članak 17.

1) Uprava određuje:

(a) nacionalni laboratorij s opremom i stručnim kadrovima koji omogućavaju da se u svakom trenutku, a posebno kada se predmetna bolest prvobitno pojavi, utvrdi tip, podtip i varijanta relevantnog virusa, te da se potvrde rezultati dobiveni u regionalnim dijagnostičkim laboratorijima;

(b) nacionalni laboratorij u kojem se testiraju reagensi koji se upotrebljavaju u regionalnim dijagnostičkim laboratorijima.

2) Nacionalni laboratoriji, određeni za svaku od navedenih bolesti, odgovorni su za koordiniranje dijagnostičkih standarda i metoda te za upotrebu reagensa.

3) Nacionalni laboratoriji, određeni za svaku od navedenih bolesti, odgovorni su za koordiniranje dijagnostičkih standarda i metoda koje utvrđuje svaki pojedini laboratorij za dijagnosticiranje predmetne bolesti. U tu svrhu:

(a) mogu snabdijevati druge laboratorije dijagnostičkim reagensima;

(b) provjeravaju kvalitetu svih dijagnostičkih reagensa koji se upotrebljavaju u zemlji;

(c) periodično organiziraju usporedna testiranja;

(d) čuvaju izolate virusa predmetne bolesti iz slučajeva koji su potvrđeni u zemlji;

(e) osiguravaju potvrđivanje pozitivnih rezultata dobivenih u regionalnim dijagnostičkim laboratorijima.

4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako nije određen nacionalni laboratorij odgovoran za predmetnu bolest, Uprava može koristiti usluge nacionalnog laboratorija za odnosnu bolest države članice Europske unije.

5) Nacionalni laboratorij za vezikularnu enterovirusnu bolest svinja određen je u Dodatku II. ovoga Pravilnika.

6) Nacionalni laboratoriji za svaku od navedenih bolesti surađuju s odgovarajućim referentnim laboratorijima Europske zajednice iz članka 18. ovoga Pravilnika.

7) Detaljna pravila za provedbu ovoga članka donosi Europska komisija u skladu s posebnim postupkom.

Članak 18.

1) Referentni laboratorij Europske zajednice za vezikularnu enterovirusnu bolest svinja naveden je u Dodatku II. ovoga Pravilnika.

2) Referentni laboratoriji Europske zajednice za svaku od drugih bolesti navedenih u Dodatku I. ovoga Pravilnika odredit će se posebnim propisom navedenim u članku 15. alineja druga ovoga Pravilnika, uzimajući u obzir izradu mjera specifičnih za svaku pojedinu bolest.

Članak 19.

1) Zabranjeno je cijepljenje protiv bolesti navedenih u Dodatku I. ovoga Pravilnika, osim iznimno kao dopuna mjera kontrola koje se provode kada se pojavi odnosna bolest, u skladu sa sljedećim odredbama:

(a) odluku o uvođenju cijepljenja kao dopune mjera kontrola donosi Uprava.

(b) odluka iz točke (a) ovoga stavka temelji se posebno na sljedećim kriterijima:

– gustoći populacije životinja odnosnih vrsta u zahvaćenom području,

– svojstvima i sastavu svakog upotrijebljenog cjepiva,

– postupcima za nadzor distribucije, skladištenja i upotrebe cjepiva,

– vrstama i dobi životinja koje se mogu ili moraju cijepiti,

– područjima na kojima se cijepljenje može ili mora provesti,

– trajanju akcije cijepljenja.

2) U slučaju navedenom u stavku 1. ovoga članka:

(a) zabranjeno je cijepljenje ili docjepljivanje životinja prijemljivih vrsta na gospodarstvima iz članka 4. ovoga Pravilnika;

(b) zabranjeno je davanje hiperimunog seruma.

3) U slučaju provođenja cijepljenja, primjenjuju se sljedeća pravila:

(a) sve cijepljene životinje moraju biti označene jasnom i čitljivom oznakom u skladu s postupkom koji određuje Uprava;

(b) sve cijepljene životinje moraju ostati unutar područja cijepljenja, osim ako se šalju na neodgodivo klanje u klaonicu koju je odredila Uprava i u tom se slučaju kretanje životinja odobrava tek nakon što službeni veterinar obavi pregled svih prijemljivih životinja na gospodarstvu i potvrdi da niti kod jedne životinje ne postoji sumnja da je zaražena.

4) Kada su postupci cijepljenja završeni, premještanje prijemljivih životinja iz područja cijepljenja može se dopustiti u skladu s postupkom koji određuje Uprava.

5) Uprava redovito obavještava Europsku komisiju o provedbi cijepljenja.

6) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, Uprava može donijeti odluku o uvođenju hitnog cijepljenja, te o istom obavijestiti Europsku komisiju.

7) Odluka iz stavka 6. ovoga članka posebno mora voditi računa o gustoći populacije životinja u određenim područjima, o potrebi zaštite pojedinih pasmina i o geografskom području na kojem se cijepljenje provodi, te mora biti upućena na preispitivanje Stalnom veterinarskom odboru u skladu s posebnim postupkom.

Članak 20.

1) Uprava izrađuje krizni plan koji se primjenjuje na sve bolesti navedene u Dodatku I. ovoga Pravilnika u slučaju izbijanja bolesti iz Dodatka I. ovoga Pravilnika. Navedeni plan mora omogućiti pristup objektima, opremi, osoblju i svim drugim odgovarajućim materijalima potrebnim za brzo i djelotvorno iskorjenjivanje bolesti.

2) Opći kriteriji koji se primjenjuju pri izradi kriznog plana određeni su u točkama 1. do 5. i u točki 10. Dodatka IV. ovoga Pravilnika, a točke 6. do 9. Dodatka IV. ovoga Pravilnika određuju kriterije koji se usvajaju ovisno o bolesti o kojoj se radi. Uprava može ograničiti primjenu kriterija na točke 6. do 9., ako su kriteriji navedeni u točkama 1. do 5. i u točki 10. Dodatka IV. ovoga Pravilnika već usvojeni kada su predani planovi za primjenu mjera kontrole za neku drugu bolest.

Članak 21.

1) Europska komisija pregledava i predlaže Upravi krizne planove kako bi utvrdila omogućavaju li oni postizanje željenog cilja, te predlaže Upravi izmjene i dopune koje su potrebne, posebno radi njihove sukladnosti s planovima drugih država članica Europske unije.

2) Europska komisija odobrava planove, po potrebi izmijenjene i dopunjene, u skladu s posebnim postupkom, koji se mogu naknadno mijenjati i dopunjavati u skladu s istim postupkom, kako bi se uzeo u obzir razvoj situacije i specifična priroda predmetne bolesti.

Članak 22.

1) Stručnjaci Europske komisije mogu u suradnji s Upravom i u onoj mjeri u kojoj je to potrebno da bi se osigurala jednoobrazna primjena ovoga Pravilnika, provoditi provjere na licu mjesta. U tu svrhu oni mogu provjeriti reprezentativni postotak gospodarstava, kako bi provjerili kontrolira li Uprava da ta gospodarstva ispunjavaju uvjete propisane ovim Pravilnikom. Europska komisija obavještava druge zemlje o rezultatu izvedenih provjera.

2) Uprava pruža svu potrebnu pomoć stručnjacima Europske komisije pri obavljanju njihovih

dužnosti.

3) Detaljna pravila za provedbu ovoga članka utvrđuju se u skladu s posebnim postupkom Europske komisije.

Članak 23.

- 1) Dodatci I. do IV. tiskani su u prilogu ovoga Pravilnika i njegov su sastavni dio.
- 2) Pri izmjeni i dopuni dodataka I., III. i IV. ovoga Pravilnika uzima se u obzir napredak na području istraživanja i na području dijagnostičkih postupaka.
- 3) Pri izmjeni i dopuni Dodatka II. ovoga Pravilnika uzima se u obzir tehnološki i znanstveni razvoj, te dijagnostičke metode.

Članak 24.

- 1) Članak 19. stavak 1. točka a) ovoga Pravilnika primjenjuje se do pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, od kada odluku donosi Europska komisija.
- 2) Članak 19. stavak 3. točka a) ovoga Pravilnika primjenjuje se do pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, od kada postupak provodi Europska komisija.
- 3) Članak 19. stavak 4. ovoga Pravilnika primjenjuje se do pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, od kada postupak provodi Europska komisija.
- 4) Krizni planovi iz članka 20. ovoga Pravilnika, izrađeni u skladu s kriterijima navedenim u Dodatku IV. ovoga Pravilnika, dostavljaju se Europskoj komisiji:
 - najkasnije šest mjeseci od pristupanja Europskoj uniji, za vezikularnu enterovirusnu bolesti svinja;
 - najkasnije šest mjeseci od pristupanja Europskoj uniji, za svaku od ostalih bolesti navedenih u Dodatku I. ovoga Pravilnika.
- 5) Članak 7. stavak 2. točka d) Dodatka II. ovoga Pravilnika primjenjuje se do pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, od kada odluku donosi Europska komisija.

Članak 25.

- 1) Ovaj Pravilnik stupa na snagu osam dana od dana objave u »Narodnim novinama«.
- 2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka:
 - članak 14. stavak 2.
 - članak 17. stavak 7.
 - članak 19. stavak 7., te
 - članak 21. ovoga Pravilnikastupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Klasa: 011-02/07-01/105

Urbroj: 525-01-07-1

Zagreb, 2. listopada 2007.

Ministar
Petar Čobanković, v. r.

DODATAK I.

POPIS BOLESTI KOJE SE OBVEZNO PRIJAVLJUJU

Bolest	Maksimalno razdoblje inkubacije
Goveđa kuga	21 dan
Kuga malih preživača	21 dan
Vezikularna enterovirusna bolest svinja	28 dana
Bolest plavog jezika	40 dana
Epizootska hemoragijska bolest jelena	40 dana
Ovčje i kozje boginje	21 dan
Vezikularni stomatitis	21 dan
Afrička svinjska kuga	40 dana
Bolest kvrgave kože	28 dana
Groznica riftske doline	30 dana

DODATAK II.

POSEBNE MJERE ZA KONTROLU ODREĐENIH BOLESTI

Osim općih odredbi propisanih ovim Pravilnikom, na vezikularnu enterovirusnu bolest svinja primjenjuju se sljedeće posebne odredbe:

1. Opis bolesti

Vezikularna enterovirusna bolest svinja je bolest koja se klinički ne razlikuje od slinavke i šapa, a uzrokuje vezikule na njušci, rubovima usta, na jeziku, te na krunskim rubovima papaka. Ozbiljnost ove bolesti značajno varira te se može dogoditi da se njome zarazilo krdo svinja bez pokazivanja kliničkih znakova bolesti. Virus može preživjeti dugo vremensko razdoblje izvan tijela, čak i u svježem mesu; krajnje je otporan na uobičajene dezinficijense, te je poznat po svojoj postojanosti i stabilnosti u rasponu pH od 2,5 do 12. Potrebno je provesti temeljito čišćenje i dezinfekciju.

2. Razdoblje inkubacije

Za potrebe ovoga Pravilnika, smatra se da je maksimalno razdoblje inkubacije 28 dana.

3. Dijagnostički postupci za potvrđivanje i diferencijalnu dijagnozu vezikularne enterovirusne bolesti svinja

Prije stupanja ovoga Pravilnika na snagu moraju se odrediti detaljne metode za prikupljanje materijala za dijagnozu, za laboratorijske dijagnostičke testove, za otkrivanje antitijela i za procjenu rezultata laboratorijskih testova.

4. Potvrđivanje prisutstva vezikularne enterovirusne bolesti svinja

Odstupajući od članka 2. stavka 6. ovoga Pravilnika, prisutnost bolesti mora se potvrditi u sljedećim slučajevima:

(a) na gospodarstvima na kojima je virus vezikularne enterovirusne bolesti svinja izoliran bilo iz svinja ili iz okoline;

(b) na gospodarstvima na kojima se nalaze svinje koje su seropozitivne na vezikularnu enterovirusnu bolest svinja, uz uvjet da te svinje ili druge svinje na gospodarstvu, pokazuju lezije karakteristične za vezikularnu enterovirusnu bolest svinja;

(c) na gospodarstvima na kojima se nalaze svinje koje pokazuju kliničke znakove bolesti ili koje su seropozitivne, uz uvjet da postoji izravna epidemiološka povezanost s potvrđenim izbijanjem bolesti;

(d) kod drugih krda u kojima se otkriju seropozitivne svinje. U ovom slučaju, prije nego što potvrdi pojavu bolesti, Uprava poduzima dodatna ispitivanja, posebno ponovno uzimanje uzoraka i ponovno testiranje u razmaku od najmanje 28 dana između dvaju uzimanja uzoraka. Odredbe članka 4. ovoga Pravilnika ostaju na snazi dok se ne završe navedena dodatna istraživanja. Ako ta dodatna istraživanja ne pokažu dokaze bolesti, iako su svinje još uvijek seropozitivne, Uprava osigurava da se testirane svinje usmrte i unište pod službenim nadzorom ili da se pod službenim nadzorom zakolju u klaonici koju je Uprava odredila na području zemlje.

Uprava osigurava da se svinje pri dolasku u klaonicu drže i kolju odvojeno od drugih svinja, te da se njihovo meso koristi isključivo na lokalnom tržištu.

5. Nacionalni laboratorij za vezikularnu enterovirusnu bolest svinja je

Hrvatski veterinarski institut
Savska cesta 143
Zagreb

6. Referentni laboratorij Europske zajednice za vezikularnu enterovirusnu bolest svinja je

AFRC Institute for Animal Health
Pirbright Laboratory
Ash Road
Pirbright
Woking
Surrey GU24 0NF
United Kingdom

7. Zaraženo područje

1. Veličina zaraženog područja je određena člankom 10. ovoga Pravilnika.

2. U slučaju vezikularne enterovirusne bolesti svinja, dopušta se odstupanje od odredbi iz članka 11. ovoga Pravilnika ukoliko se primjenjuje sljedeće:

(a) popis svih gospodarstva unutar područja koja drže životinje prijemljivih vrsta;

(b) obavljaju se periodični posjeti gospodarstvima koja imaju životinje prijemljivih vrsta, te klinički pregledi tih životinja uključujući, ako je potrebno, uzimanje uzoraka za laboratorijsku pretragu; mora se voditi evidencija tih posjeta i nalaza, a učestalost posjeta mora biti razmjerna ozbiljnosti epidemije na gospodarstvima s najvećim rizikom;

(c) zabranjeno je premještanje i prijevoz životinja prijemljivih vrsta po javnim ili privatnim putovima, osim dostavnih putova na gospodarstvu. Uprava može odobriti odstupanje od ove zabrane za provoz životinja cestom ili željeznicom bez iskrcavanja ili zaustavljanja;

(d) u skladu s posebnim postupkom Europske komisije može se dopustiti odstupanje za svinje za klanje koje dolaze iz područja izvan zaraženog područja, a koje se upućuju u klaonicu smještenu u zaraženom području;

(e) kamioni i druga vozila i oprema koji se koriste unutar zaraženog područja za prijevoz svinja ili druge stoke ili materijala koji mogu biti kontaminirani (npr. krmivo, gnoj, gnojnica i drugo), ne smiju napustiti:

- gospodarstvo smješteno unutar zaraženog područja
- zaraženo područje
- klaonicu

prije nego što se očiste i dezinficiraju u skladu s postupcima koje propisuje Uprava. Ovim se postupcima posebno osigurava da niti jedan kamion ili vozilo koje je upotrijebljeno za prijevoz svinja ne smije napustiti područje dok ga ne pregleda službeni ili ovlaštteni veterinar;

(f) u skladu s člankom 16. ovoga Pravilnika, svinje se 21 dan po završetku preliminarnog čišćenja i dezinfekcije zaraženih gospodarstava ne smiju premještati iz gospodarstva na kojem se drže; kada protekne 21 dan, može se dati odobrenje za premještanje svinja s odnosnog gospodarstva, i to:

1. izravno u klaonicu koju je odredila Uprava, prvenstveno u zaraženom području ili u ugroženom području, uz uvjet:

- da su pregledane sve svinje na gospodarstvu,
- da je proveden klinički pregled svinja koje se otpremaju u klaonicu,
- da je svaka svinja označena ušnom markicom ili identificirana nekom drugom odobrenom metodom,
- da su svinje prevožene u vozilima koja je službeni ili ovlaštteni veterinar zapečatio.

Službeni veterinar odgovoran za klaonicu mora biti obaviješten se o namjeri slanja svinja u tu klaonicu.

Pri dolasku u klaonicu, svinje se moraju držati i klati odvojeno od drugih svinja. Prije napuštanja klaonice, vozila i oprema koji su bili korišteni pri prijevozu svinja moraju se očistiti i dezinficirati.

Tijekom pregleda prije klanja i post mortem pregleda, koji se izvode u određenoj klaonici, službeni veterinar mora obratiti pažnju na znakove povezane s prisutnošću virusa vezikularne enterovirusne bolesti svinja.

Kada se klanje svinja provodi u skladu s ovim odredbama, treba uzeti statistički reprezentativan uzorak krvi. U slučaju pozitivnog rezultata koji dovodi do potvrđivanja vezikularne enterovirusne bolesti svinja, primjenjuju se mjere iz članka 9. stavka 3. ovoga Pravilnika;

2. u izuzetnim okolnostima, izravno u druge objekte smještene unutar zaraženog područja, uz uvjet:

- da su sve svinje na gospodarstvu pregledane,
- da je proveden klinički pregled svinja koje se premještaju, s negativnim rezultatom,
- da je svaka svinja označena ušnom markicom ili identificirana nekom drugom odobrenom metodom;

(g) svježe meso podrijetlom od svinja kako je određeno u podtočki 2. (f) 1. ove točke mora biti označeno u skladu s posebnim propisima o stavljanju u promet svježeg mesa i obradi proizvoda od mesa. To mora biti provedeno u objektu koji odredi Uprava.

Meso se šalje u objekt određen od Uprave, uz uvjet da je pošiljka zapečaćena prije otpreme, te da ostaje zapečaćena tijekom prijevoza.

Uprava može Europskoj komisiji podnijeti zahtjev popraćen odgovarajućom dokumentacijom za specifična rješenja, posebno u odnosu na označavanje mesa i njegovu kasniju upotrebu te u odnosu na odredište prerađenih proizvoda, koji Europska komisija odobrava u skladu s posebnim postupkom.

3. Mjere u zaraženom području ostaju na snazi najmanje:

(a) dok se ne provedu sve mjere određene člankom 16. ovoga Pravilnika;

(b) dok se na svim gospodarstvima u području ne provede:

– klinički pregled svinja koji pokazuje da nema nikakvih znakova bolesti koji bi ukazivali na postojanje vezikularne enterovirusne bolesti svinja; i

– statistički reprezentativan broj uzoraka od svinja za serološku pretragu, pri kojem nisu utvrđena protutijela na vezikularnu enterovirusnu bolest svinja. Program za serološko pretraživanje mora uzeti u obzir način prenošenja vezikularne enterovirusne bolesti svinja i način na koji se svinje drže, a nakon pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji biti odobren u skladu s posebnim postupkom Europske komisije, prije datuma početka provođenja.

Pretraživanje i uzorkovanje iz ove podtočke mogu se provesti nakon isteka 28 dana od provođenja čišćenja i završne dezinfekcije na zaraženom gospodarstvu.

4. Po isteku razdoblja iz podtočke 3. ove točke, mjere koje se primjenjuju na ugroženom području primjenjuju se na zaraženom području.

8. Ugroženo područje

1. Veličina ugroženog područja određena je člankom 10. ovoga Pravilnika.

2. U slučaju vezikularne enterovirusne bolesti svinja, umjesto mjera određenih člankom 12. ovoga Pravilnika moraju se provesti sljedeće mjere:

(a) popis svih gospodarstva koja drže životinje prijemljivih vrsta;

(b) svako premještanje svinja, osim upućivanja izravno na klaonicu s gospodarstva u ugroženom području, može se odobriti uz uvjet da na to gospodarstvo nije dovedena niti jedna svinja u proteklih 21 dan; vlasnik ili osoba koja je odgovorna za životinje mora voditi evidenciju o svim premještanjima svinja;

(c) Uprava može dopustiti premještanje svinja iz ugroženog područja, pod uvjetom:

– da je obavljen pregled svih svinja na gospodarstvu unutar 48 sati prije premještanja,

– da je unutar 48 sati prije premještanja obavljen klinički pregled svinja koje se premještaju, s negativnim rezultatima,

– da je provedeno serološko pretraživanje statistički reprezentativnog broja uzoraka uzetih od svinja namijenjenih premještanju pri kojem nisu utvrđena protutijela na vezikularnu enterovirusnu bolest svinja, unutar 14 dana prije premještanja. U slučaju svinja za klanje, serološko pretraživanje može biti provedeno na temelju uzoraka krvi uzetih u određenoj klaonici koju je odredila Uprava. U slučaju pozitivnih rezultata koji potvrđuju prisutnost vezikularne enterovirusne bolesti svinja, primjenjuju se mjere određene u točki 9. podtočki 3. ovoga Dodatka,

– da je svaka svinja označena individualnom ušnom markicom ili bilo kojom drugom odobrenom metodom označavanja,

– da kamioni i druga vozila i oprema korištena za prijevoz svinja moraju biti očišćeni i dezinficirani nakon svakog prijevoza;

(d) da kamioni i druga vozila i oprema korišteni za prijevoz svinja ili drugih životinja ili materijala koji mogu biti kontaminirani, a koji se koriste unutar ugroženog područja, ne smiju napustiti to područje dok se ne očiste i dezinficiraju u skladu s postupcima koje propisuje Uprava.

3.(a) Veličina ugroženog područja može se izmijeniti i dopuniti u skladu s odredbama članka 10. stavka 3. ovoga Pravilnika.

(b) Mjere na ugroženom području moraju se primjenjivati najmanje:

– dok se ne provedu sve mjere određene u članku 16. ovoga Pravilnika;

– dok se ne provedu sve mjere koje su određene u zaraženom području.

9. Opće zajedničke mjere

U slučaju vezikularne enterovirusne bolesti svinja primjenjuju se dodatne mjere kako slijedi:

1. u slučajevima kada je prisutnost vezikularne enterovirusne bolesti svinja službeno potvrđena, službeni veterinar osigurava da se uz mjere utvrđene člankom 4. stavkom 2. i člankom 5. ovoga Pravilnika, uđe u trag mesu svinja zaklanih tijekom razdoblja između vjerojatnog unošenja bolesti na gospodarstvo i primjene službenih mjera, te da se to meso pod službenim nadzorom uništi na način da se izbjegne rizik širenja virusa vezikularne enterovirusne bolesti svinja;

2. kada službeni veterinar ima razloga za sumnju da su svinje na bilo kojem gospodarstvu kontaminirane kao posljedica kretanja bilo koje osobe, životinje ili vozila, ili na bilo koji drugi način, za svinje na tom gospodarstvu ostaje na snazi ograničenje kretanja propisano člankom 9. ovoga Pravilnika, barem dok se na tom gospodarstvu ne provede:

(a) klinički pregled svinja, s negativnim rezultatima;

(b) serološki pregled statističkog uzorka svinja s negativnim rezultatom na protutijela za vezikularnu enterovirusnu bolest svinja, u skladu s točkom 7. podtočkom 3. (b) alinejom drugom ovoga Dodatka.

Pregledi navedeni u podtočkama (a) i (b) ove točke mogu se provesti nakon što protekne najranije 28 dana od moguće kontaminacije prostorija radi kretanja osoba, životinja ili vozila, ili na bilo koji drugi način.

3. Ako se u klaonici dokaže postojanje vezikularne enterovirusne bolesti svinja, službeni veterinar određuje sljedeće:

(a) da se sve svinje u klaonici moraju zaklati bez odgode;

(b) da se trupla i unutarnji organi zaraženih i kontaminiranih svinja unište pod službenim nadzorom na način da se izbjegne rizik širenja virusa vezikularne enterovirusne bolesti svinja;

(c) da se pod nadzorom službenog veterinara očiste i dezinficiraju objekti i oprema, uključujući vozila, u skladu s uputama koje propisuje Uprava;

(d) da se provede epidemiološko istraživanje u skladu s člankom 8. ovoga Pravilnika;

(e) da se na klanje ne dovede niti jedna svinja dok ne protekne najmanje 24 sata od završenog čišćenja i dezinfekcije, koji se izvode u skladu s podtočkom 3.(c) ove točke.

10. Čišćenje i dezinfekcija zaraženih gospodarstava

Osim mjera utvrđenih člankom 16. ovoga Pravilnika, primjenjuju se također i sljedeće mjere:

1. Postupak preliminarnog čišćenja i dezinfekcije

(a) Odmah nakon odstranjivanja trupova svinja za uništavanje, oni dijelovi prostorija u kojima su te svinje bile smještene i bilo koji drugi dijelovi prostorija koji su tijekom klanja kontaminirani, moraju se poprskati dezinfekcijskim sredstvom koje je odobreno u skladu s člankom 16. ovoga Pravilnika, te čija je koncentracija odgovarajuća za vezikularnu enterovirusnu bolest svinja. Upotrijebljeno dezinfekcijsko sredstvo treba ostati na površini najmanje 24 sata.

(b) Sva tkiva ili krv koji su mogli biti proliveni tijekom klanja, moraju se pažljivo sakupiti i uništiti zajedno s truplima (klanje se uvijek mora obavljati na nepropusnoj površini).

2. Postupak daljnjeg čišćenja i dezinfekcije

(a) Sav stajski gnoj, stelja, kontaminirana hrana i drugo, moraju se ukloniti iz objekata, složiti na hrpu i poprskati odobrenim dezinfekcijskim sredstvom. Gnojnica se obrađuje metodom prikladnom za uništavanje virusa.

(b) Sva prenosiva oprema mora se iznijeti iz prostorija, te odvojeno očistiti i dezinficirati.

(c) Masnoća i druga nečistoća se moraju ukloniti sa svih površina na način da se natope sredstvom za odmašćivanje i zatim isperu vodom pod pritiskom.

(d) Nakon provedenog postupka iz podtočke 2.(a) do 2.(c) ove točke ponovno se primjenjuje dezinfekcijsko sredstvo prskanjem svih površina.

(e) U prostorijama koje se mogu potpuno zatvoriti treba provesti fumigaciju.

(f) Popravci oštećenih podova, zidova i drugoga provode se nakon provedenog nadzora i u skladu sa stanjem utvrđenim od službenog veterinara, te ih je potrebno provesti odmah.

(g) Obavljene popravke treba pregledati kako bi se osiguralo da su obavljani na zadovoljavajući način.

(h) Sve dijelove prostorija koji ne sadrže zapaljive materijale može se toplinski obraditi korištenjem plamena.

(i) Sve se površine moraju poprskati alkalnim dezinfekcijskim sredstvom čiji je pH veći od 12,5 ili bilo kojim drugim odobrenim dezinfekcijskim sredstvom. Dezinfekcijsko sredstvo treba isprati nakon 48 sati.

3. Postupak završnog čišćenja i dezinfekcije

Postupak paljenja ili upotrebe alkalnih dezinfekcijskih sredstava iz podtočke 2.(h) ili 2.(i) ove točke potrebno je ponoviti nakon 14 dana.

11. Ponovno uvođenje životinja na zaražena gospodarstva

Osim mjera utvrđenih člankom 5. stavkom 4. ovoga Pravilnika, primjenjuju se i sljedeće mjere:

1. Ponovno uvođenje životinja na gospodarstvo ne smije započeti dok ne protekne četiri tjedna od završetka prve potpune dezinfekcije prostorija, tj. završnog čišćenja i dezinfekcije.

2. Kod ponovnog uvođenja svinja mora se uzeti u obzir način uzgoja životinja koji se obavlja na gospodarstvu i ono mora biti u skladu s jednim od sljedećih postupaka:

(a) ako se radi o gospodarstvima u kojima se svinje drže na otvorenom, ponovno dovođenje životinja započinje uvođenjem ograničenog broja sentinel odojaka koji su pregledani i kod kojih nije utvrđeno prisutstvo protutitijela na virus vezikularne enterovirusne bolesti svinja. Sentinel odojci moraju biti smješteni, u skladu s uvjetima koje određuje Uprava, po cijelom zaraženom gospodarstvu, te moraju biti klinički pregledani 28 dana nakon dovođenja na gospodarstvo i moraju biti uzeti uzorci za serološko testiranje.

Ako se kod niti jednog od ovih odojaka ne pokažu klinički znakovi vezikularne enterovirusne bolesti svinja niti se razviju protutitijela na virus ove bolesti, može se pristupiti potpunom uvođenju životinja na gospodarstvo;

(b) kod svih drugih oblika uzgoja, ponovno uvođenje svinja odvija se ili u skladu s mjerama iz podtočke 2.(a) ove točke ili se obavlja potpuno uvođenje, uz uvjet:

– da se sve svinje uvedu u roku od osam dana i da dolaze iz gospodarstava smještenih izvan područja koja su pod ograničenjima radi vezikularne enterovirusne bolesti svinja, te da su seronegativne,

– da niti jedna svinja ne smije napustiti gospodarstvo kroz razdoblje od 60 dana nakon dolaska posljednjih svinja,

– da se obnovljeno krdo podvrgava kliničkom i serološkom pregledu u skladu sa uvjetima koje je propisala Uprava. Ovaj se pregled obavlja najranije 28 dana nakon dolaska posljednjih svinja.

DODATAK III.

REFERENTNI LABORATORIJI EUROPSKE ZAJEDNICE ZA PREDMETNE BOLESTI

1. Referentni laboratorij Europske zajednice za vezikularnu enterovirusnu bolest svinja je
AFRC Institute for Animal Health
Pirbright Laboratory

Ash Road
Pirbright
Woking
Surrey GU24 ONF
United Kingdom

2. Zadaće i obveze referentnih laboratorija Europske zajednice za predmetne bolesti određeni su u Dodatku III. Direktive Vijeća 92/119 kojom se uvode opće mjere Zajednice za kontrolu nekih bolesti životinja i posebne mjere koje se odnose na vezikularnu enterovirusnu bolest svinja.

DODATAK IV.

MINIMALNI KRITERIJI ZA IZRADU KRIZNIH PLANOVA

Krizni planovi moraju zadovoljavati najmanje sljedeće kriterije:

1. uspostava kriznog stožera na nacionalnoj razini, koji koordinira sve mjere kontrole u zemlji;
2. popis lokalnih stožera za nadzor bolesti s odgovarajućom opremom, kako bi se koordinirale mjere kontrole bolesti na lokalnoj razini;
3. davanje detaljnih informacija o kadrovima koji provode mjere kontrole, o njihovim vještinama i njihovim odgovornostima;
4. svaki lokalni stožer za kontrolu bolesti mora biti u mogućnosti da brzo uspostavi kontakt s ljudima/organizacijama koji su izravno ili neizravno uključeni u aktivnosti vezane uz zbijanje bolesti;
5. na raspolaganju moraju biti oprema i materijali za ispravno provođenje mjera kontrole bolesti;
6. moraju se dati detaljne upute za postupke koji se poduzimaju kod sumnje na zarazu ili kod potvrde zaraze ili kontaminacije, uključujući i načine uništavanja lešina;
7. treba uspostaviti i održavati programe izobrazbe kako bi se održala i razvila znanja na području terenskih i administrativnih postupaka;
8. dijagnostički laboratoriji moraju imati opremu za post mortem pregled, potrebne kapacitete za serologiju, histologiju, i drugo i moraju održavati stručno znanje potrebno za brzo postavljanje dijagnoze. Moraju se osigurati uvjeti za brzi prijevoz uzoraka;
9. moraju se osigurati detaljne informacije o količini cjepiva za dotičnu bolest koja će po procjeni biti potrebna u slučaju pristupanja hitnom cijepljenju;
10. treba osigurati pravnu podlogu koja je potrebna za primjenu kriznih planova.